

En evig natt omfamnar jorden

SUBLIMT Två utställningar som påminner om alltings förgänglighet i livet sitter fint i november. Marianna Christofides bearbetar naturkatastrofer, medan Martin Ålund visar målningar mörka som svarta hål.

KONST

Måleri m m

Marianna Christofides: "Shelter cove"

AnnaElle Gallery,
Karlavägen 15 B
Tom 4 december

Martin Ålund, "Efterklang"

Galleri Olsson Fredsgatan 12
Tom 10 december

Hennes namn är inte särskilt känt i Sverige, trots att hon är en av Iaspis tidigare stipendiater. Marianna Christofides representerade Cypern på Venedigbiennalen 2011. Sedan dess har hon fortsatt att etablera sig på den internationella konstscenen medan hon har sin bas i Berlin och Köln.

Skulle man leta efter några jämförelser inom den svenska konstnärskåren är Lina Selander ett namn som dyker upp. Som Selander är Christofides mer intresserad av det kollektiva än det in-

dividuella, mer av det dokumentära än det imaginära. Även hon skapar intrikata installationer, där rörlig bild, fotografi och text bistår varandra på ett likvärdigt sätt. Försvinner någon av de vitala delarna faller historierna sönder.

Detta gäller när Christofides visar installationen "Shelter cove" i AnnaElle Gallerys spaciösa lokaler. Två videoverk loopas parallellt på varsin vägg. Sekvenserna i den ena visar ett par händer som rensar fisk. Kameran fångar fiskens vidöppna ögon och utspretade bukar. Det är som den rörliga bilden var ett eko av 1600-talets vanitasmåleri. Precis som Christofides verk handlar de om dödens närvaro i livet.

Förgängligheten är också ett spår i den andra filmen som utspelar sig i en prunkande men vildvuxen trädgård. Kameran undersöker området utan att kunna komma in i det gåtfulla hus som döljer sig i växtligheten. Villan

heter Millard House och är även känd som La Minatura. Den vackra byggnaden är ritad av Frank Lloyd Wright. Här i Pasadena skapade han en minireplik av sitt storslagna Imperial Hotel i Tokyo, som skadades under jordbävningen 1923.

Galleriets andra rum bjuder på fotografiska collage arrangerade på väggarna och på golvet. Temat som binder verken samman är de återkommande jordbävningarna och andra naturkatastrofer.

Christofides verk kom till efter hennes resor längs Sant Andreasförkastningen – den cirka 1200 km långa sprickan i jordskorpan i sydvästra USA, där Stillahavsplattan och den Nordamerikanska plattan vägrar att mötas. Den ena drar åt norr och den andra åt söder. Klyftan växer med 5 cm om året. Denna tektoniskt instabila region drabbas regelbundet av naturkatastrofer. Ändå pågår ett febrilt liv i denna permanenta farozon.

Till att börja med är installationen rätt stum. Bilderna väcker nyfikenhet men säger här mindre än tusen ord. De växer dock allteftersom man nystar i trådarna. Det är lite som att gräva i olika lådor i ett stort arkivskåp. De lösa brottstyckena växer solitt samman. Den här sortens konst ger

inget ifrån sig gratis, men knäcker man dock dess koder stannar den länge i minnet.

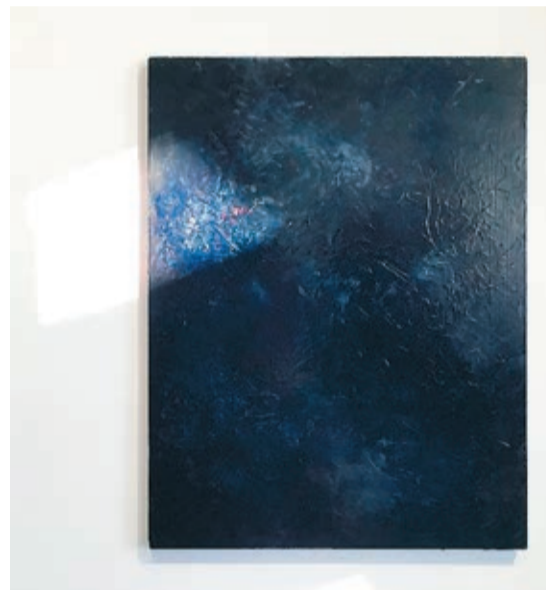
En annan form av estetisk upplevelse bjuder Martin Ålund på. Just nu visar han en handfull nya målningar på Galleri Olsson. "Efterklang" heter den sparsmakade utställningen, där formaten skiftar, medan färgskalan är konsekvent mörk. Skulle man söka en grundstämning i det abstrakta formspråket är den dunkla koloriten svar nog. Målningarna berättar ingenting. Det finns dock

en stark känsla där, som om en evig natt just omfamnat jorden. Eller är det kanske större än så.

Verken är som svarta hål som slukar upp allting i sin närhet. Ljusn fladdrar till här och var innan de dör i det starka gravitationsfältet. Det är sublimt. Kusligt och vackert på samma gång. Det är ett måleri som utan att skildra något öppnar för oändliga scenarion. Det är inte illa alls att lyckas med det.

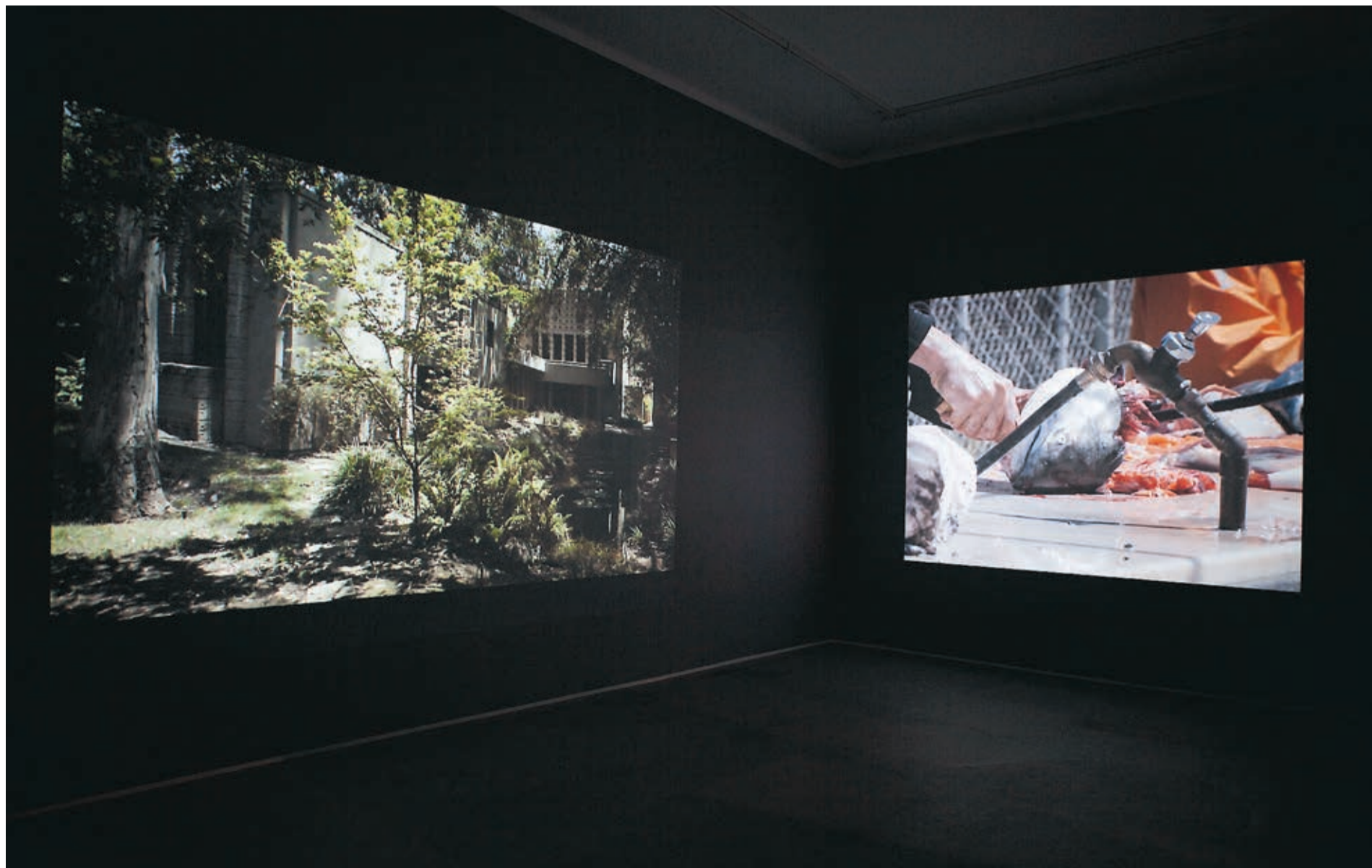
JOANNA PERSMAN

konst@svd.se

En solkatt lyser upp mörkret i Martin Ålunds målning ur sviten "Efterklang".

FOTO: GALLERI GUNNAR OLSSON

Marianna Christofides, ur "Shelter cove". FOTO: ANNAELLE GALLERY